

Samta augusts viršu smaržā peldas,
samta bites viršu medū slīkst.
Vēl viens kāšītis tur augstu padebešos
melnu tušu smalki ierakstīts.
Virši zied, kā pērngad ziedējuši,
Samta solna mīkstiēm soļiem šļūc.
Violeta gaisma. Violetais
viršu laiks bezgala salds un grūts.

/ L.Liveno /

Sveicam !

Osvaldam Mednim - 75
Mirdzai Mitrovskai - 75
Aivaram Kencim - 65
Gunāram Bezdelīgām - 55

PAGASTA PADOME

- Apstiprināja Jērcēnu pagasta saistošos noteikumus "Par dzīvokļu īres maksas noteikšanu Jērcēnu pagastā". Noteikumi stājas spēkā no publicēšanas brīža pagasta padomes informācijas stendā.
- Apstiprināja izmaiņas Jērcēnu pagasta budžetā :

Ieņēmumu daļa	Plānots 1997.g.	Izmaiņas uz 1997.g.1.jūliju	Apstiprināts ar izmaiņām 1997.g.
Zemes nodoklis	10500	-570	9930
Īpašuma nodoklis	1404	+7522	8926
Iedzīvotāju ienākuma nodoklis	14300	+979	15279
Maksas pakalpojumi, neno dokļa ieņēmumi	2313	+687	3000
Dotācijas	11050	+751	11801
Kopā ieņēmumi	39567	+9369	48936
Izdevumu daļa			
Tautas namam	3378	+250	3628
Bibliotēkai	1919	+120	2039
Izglītībai	4788	+3609	8397
Pārvaldei	14759	+3000	17759
Policistam	-	+250	250
Kopā izdevumi	24844	+7229	32073

- Pamatojoties uz Dz.Lezdiņas iesniegumu, nolēma atļaut uzstādīt ceļa zīmes "Mājdzīvnieki" un "Ātruma ierobežojums 50km/st" uz pagasta ceļa Mickēni - Pluķi - Pūpoli 0,9 km garumā.
- Izskatīja A.Zandera iesniegumu par zemes nodokļa samazināšanu saimniecībai "Londonas" un nolēma nesamazināt zemes nodokli.
- Izskatīja L.Majinovskas iesniegumu par dzīvokļa piešķiršanu un nolēma atteikt, jo pagastam nav brīvas apdzīvojamās platības.

SKOLOŠANAS

Pavisam tuvu pirmā skolas diena. Jērcēnu pamatskolas 1.klasē mācības uzsāks septiņi skolēni. Pavisam mūsu pagasta skolā mācību gadā skolosies 35 audzēkņi. Pagājušā mācību gada trīs absolventi iestājušies Rīgas Dzelzceļnieku skolā, Virkēnu lauksaimniecības skolā un Valsts Smiltēnes lauksaimniecības tehnikumā.

Jērcēnu bērni, kas absolvējuši Ēveles pamatskolu un "Jērcēnu Ziņu" tapšanas brīdī bija skolas apzināti, mācīsies : Valmieras Viestura vidusskolā - Dainis Ločmelis, Jārmuižas lauksaimniecības skolā - Ruslans Petrovs un Kaspars Vaivads, Valsts Priekulu lauksaimniecības tehnikumā - Līga Spinga, Pārgaujas ģimnāzijā - Anita Švalbe, Limbažu 18.arodvidusskolā - Dzintars Ābele.

PEGAZA APLOCIŅŠ

Kad vakars klāt, un mēness sola skaistu nakti,
Tad Krustulzālē "Vecie zēni" uzsit pirmo takti.
Nāk sievas, vīri, bērni, pusaudži un dāmas,
Pie galdiem sasēžas un sarunas ved rāmas.
Tur bufetē par kādu latu lieku
Var nopirkt pasaulē "vislētāko" to prieku.
Un dziesmas straujākas, kad mijas tur ar lēnām
Tad nepatikšanas un raizes pārvēršas par ēnām.
Skan smieklī, dejā strauji griežas pāri -
"Tu skaties man, tik "ziepes" nesavāri !"
Kad galā nakts, un mēness iet uz dusu,
Pa mājām izklīst ballētāji lēni, kluši.
Tos gaida rudzu lauks un goliņa un sivēns,
Vēl ilgi nesagaidīs viņus atpūta un divēns.
Tā paies dienas, varbūt nedēļas vēl kādas.
Līdz Krustulzālē balle būs, un muzikanti strādās.

AINA TAURĪŅA

30.augustā
STRENČU ESTRĀDĒ
PL. 20.00
ILMĀRA DZEŅA
KONCERTS
PL.22.00
ZAĻUMBALLE

Spēlēs "Emburgas zēni"
Ieeja Ls 1,00, pēc pusnakts - Ls 1,20
nestrādājošiem pensionāriem Ls 0,50

BŪS ZELTA KĀZU VALSIS

Par zelta kāzu svinēšanu reti iznāk dzirdēt. Jērcēnu pagastā kāds pāris - Velta un Alfrēds Bači - svinēs piecdesmito kāzu jubileju - zelta kāzas. Kopīgi skatām jau apdzeltējušo laulību aplieciņu, ko parakstījuši Kārķu ciema padomes priekšsēdētājs Grigorjevs un darbvede Kuške.

Velta : - Taisni brīnos, ka tik ilgi papīrs saglabāties.

Alfrēds : - Toreiz jau viss bija vienkārši. Āizvedu līgaviņu uz riteņa stellītes saraksīties, un tāpat atbraucām mājās.

Velta : - Mamma bija izšmorējusi gaili, izvārījusi ķiseļi ar putukrējumu un izdekorējusi ar kļavas lapu. Maniem vecākiem tolaik bija 15 ha zemes.

- **Kā jūs iepazīnāties ?**

Alfrēds : - Es tolaik strādāju par balķu pieņēmēju Ērgemē. Velta laikam balķus veda nodot ...

Velta : - Nu, redz, kā tu neatceries ! Mēs iepazīnāmies 1946. gada ziemā Ēveles ballē. Nebija ilgi jāgaida, kad pienāca vēstule, vēl tāds pantiņš stūrītī ...

Alfrēds : - "Krīt sniega pārslīņas, pūš auksti ziemas vēji ; un vējiem līdzī sūtu jums mīļus sveicienus ! " Viņa bija tik nevaljīga, - nekad nebija laika mani līdz meža stūrim pavadīt.

Velta : - 1951. gadā atnācām uz Jērcēniem, Vilis Veinbergs mūs uzaicināja. Ar viņu mēs jau Kārķos bijām pazīstami. "Purmajū" mājās dzīvojam 40 gadus. 25 gadus kopu lopus. Agrāk pie kufmašīnas visus smagos vīriešu darbus darīju. Arī tagad vēl ir liels darba spars, kaut mugura pavisam līka palikusi. Vēl jau šobrīd turamies pie divām govīm, bet drīz paliksim pie vienas, tāpēc arī kaziņu nopirkām. Nākošgad, 5. jūnijā, Alfrēdam būs 80 gadu jubileja, man 21. martā - 75.

Alfrēds : - Es visu mūžu strādāju kolhozā, darīju dažādus darbus. Agrāk dziedāju Jērcēnu ansambli, spēlēju akordeonu. Mans tēvs bija kurpnieks, tēvabrālis - skroderis. Māte nomira, kad es biju trīs gadus vecs. Vienīgā atmiņa ir, ka viņa gulēja, un man neļāva iet klāt.

Velta : - Mums ir 2 bērni, 6 mazbērni un 4 mazmazbērni.

- **Kā izdevies tik ilgus gadus nodzīvot kopā ?**

Alfrēds : - Tāpēc, ka neskradījām apkārt, tā kā tagad jaunie.

Te mūsu sarunā iejaucas mazmeita Ligita : - Viņiem ir tā - kad viens noskaišas, tad otrs samīļo, un otrādi, ilgi nedusmojas.

No sirds sveicam

**Veltu un Alfrēdu
BAČUS**

zelta kāzu jubilejā !

Ligita un Jānis Miķelsoni

CEĻOJUMS UZ ĒDEL VEISU ZEMI

Pašā vasaras vidū mums, pieciem Jērcēnu pagasta dejotājiem - Inītai, Aināram, Agnim, Visvaldim un man, bija iespēja pabūt Šveicē. Mūsu pieredze ceļošanā nav liela, bet droši varam teikt, ka pabijām vienā no skaistākajām Eiropas valstīm. Arī mēs, padzīvojot tur, iepazīnām mierīgo, nesteidzīgo ikdienu, kas valda šai valstī, priecājamies par sakoptību un sasmaidījāmies ar laipniem, priecīgiem ļaudīm, kā arī baudījām fantastiskās dabas ainavas.

Priekuļu deju kopas " Miķelis " sastāvā piedalījāmies 34. Eiropiādē, tautas deju festivālā. Šoreiz tas notika Alpu kalnu ieskaustajā Martigni pilsētiņā, kura laipni uzņēma dejotājus no 17 valstīm. Visvairāk kolektīvu no Beļģijas, Francijas, Igaunijas un Šveices. Latviju pārstāvēja 10 kolektīvi.

Mūsu galamērķis bija Šveice, bet turpceļā mēs iegriezāmies arī Austrijas galvaspilsētā Vīnē, apjūsmojām vareno arhitektūru, priecājamies par parkiem un dārziem, kas vasarā slīgst rožu pārbagātībā. Apskatījām arī Mocarta dzimto pilsētu, Austrijas pērli - Zolzburgu. Tālāk mūsu ceļš veda cauri tai Austrijas daļai, ko sauc par Tirolu, un daba aiz loga kļuva aizvien brīnumaināka. Alpi savā varenībā pārsteidza ikvienu, jo ik pa brīdī kāds sajūsmā iesaucās, ieraugot kādu kalnu ciematiņu ar baznīcas torni, strauju ūdenskritumu, kas brāžas lejup no kalniem, senatnīgu pili vai svētceļnieku kapelu, bet tālumā sniegotas kalnu virsotnes. Tiroles centrs ir Insbruka, ziemas olimpisko spēļu pilsētiņa. Arī mēs uzbraucām kalnā pie olimpiskā milzu trampīna un pavēramies uz pilsētu no augšas. Nemanot izbraucām cauri mazākajai valstiņai Lihtenšteinai un esam jau pie Šveices robežas. Mums jāpārbrauc pāri visai valstij, Martigni atrodas 10 km no Francijas robežas un pavisam netālu no Itālijas, Valaisas apgabala. Mūsu mītnes vieta uz laiku kļuva Sailona, ciematiņš 12 km no festivāla centra, kur dzīvojam kopā ar beļģu dejotājiem. Mums, salīdzinājumā ar citiem Latvijas kolektīviem paveicās, jo laimējās piedalīties 3 koncertos, ko palīdzēja noorganizēja menedžeris Roberto. Dejojām kalnu kūrortā un, pateicībā par koncertu, varējām baudīt ūdens priekus četros kūrorta baseinos. Koncertu sniedzām arī restorānā " Movenpick ", kur dejojām uz stikla grīdas, zem kuras atradās Alpu kalnu makets ar izgaismotām augstākajām virsotnēm. Dejojām arī Sailonas iedzīvotājiem, un pēc koncerta varējām degustēt vietējā ražojuma vīnus un Šveices kausēto sieru. Izstaigājām arī vīna dārzus, pabijām Eiropas lielākajā pazemes ezerā St. Leonard, kurš ir 330 m garš, 20 m plats un 15 m dziļš. Ūdens ir kristāldzīds un tajā dzīvo foreles. Izbaudījām arī kalnu eksotiku, uzbraucot 2.5 km virs jūras līmeņa (dzīvojam 500 m virs jūras līmeņa). Redzējām pasaulē lielāko aizsprostu Grande - Dixence (285 m augsts), būvēts 10 gadus. Varējām pastaigāt " pa mākoņiem ", pagulēt Alpu pļavās un arī papikoties ar īstu sniegu. Lielākie festivāla koncerti bija atklāšanas, kurā dejoja Latvijas jauniešu deju kopas, un noslēguma koncerts, kurā piedalījāmies arī mēs, kopā ar deju kopu " Saulgrieži " no Cēsīm. Koncerti bija iespaidīgi, publikas atsaucību nevar aprakstīt, jo sajūta ir divaina, kad viss amfiteātris viņoņas ovācijās. Interesanti bija pavērot citu tautu dejotājus - portugāļi izcēlās ar savu temperamentu, spāņietes ar skaistajiem tērpiem un graciozitāti.

Festivāla dienas paskrēja nemanot, pienāca laiks doties mājup. Mūsu atpakaļceļš veda cauri Vācijas skaistākajai daļai Bavārijai. Izstaigājām arī senatnīgo Prāgu, un tad jau ainava aiz autobusa loga kļuva aizvien pierastāka, ne vairs kalni, ne ziedošas pļaviņas, ne skaistās mājiņas ar ziedošajiem balkoniem un dakstiņu jumtiem. Skumīgi, bet reizē patīkami atgriezties mājās. Pie Cēsu rajona robežas mūs sagaidīja mājās palikuši " Miķeļa " dejotāji ar dziesmām un ziediem. Izkāpjot no autobusa, ar pilnu krūti ieelpojām tik pazīstamo mājas gaisu, jo pēc lietis tas bija tik spirts un patīkams.

GINTA GAILĪTE

12. SEPTEBRĪ
JĒRCĒNU TAUTAS NAMĀ
DZEJAS DIENU PASĀKUMS

JĒRCĒNU
ZIŅAS

IZDEVUMU SAGATAVOJA SANITA LORENCE
JĀNIS ENCE